

Vi bruger Ligeværd som det tredje øre

Preben og Ketty Kragh har været medlemmer af Landsforeningen Ligeværd i godt ti år og har gjort god brug af den hjælp de kan få. Senest i forbindelse med førtidspension til deres søn Peter.

- Vi har brugt Ligeværd rigtig meget. Vi har brugt dem som det tredje øre. Har vi hørt det rigtige, har vi nu fået det hele med? Er der noget vi skal gøre anderledes, forklarer Preben og Ketty Kragh, Sønderborg

De har haft den aftale med bisidderen fra lokalforeningen af Landsforeningen Ligeværd, at bisidderen gerne må afbryde og sige: Nu skal i tænke sådan eller sådan. Når mødet var færdigt, har de også brugt bisidderen til at sikre, at de fik det hele med. At de huskede alt.

- Vi har gennemgået mødet for at sikre, vi alle havde forstået det ens. Og hvad vi skal huske, hvis vi skal til et nyt møde, siger Ketty Kragh.

Lokalforeningen Ligeværd Sønderborg har flere personer, der er bisiddere for medlemmerne. Preben og Ketty Kragh har brugt Jørn Thrane, der er formand for lokalforeningen. Ud fra deres erfaringer vil de gerne sende denne opfordring til læserne:

- Tag altid en med. Om det så er din gamle mor. Bare det er en som kan høre anderledes end en selv. Husk på at du ikke nødvendigvis selv er til din bedste hjælp. Du tænker måske i helt forkerte retninger. Tit snakker kommunen også i et helt andet sprog, og måske er du så ophidset, at du ikke får sagt tingene på den rigtige måde. Du skaber måske bare modstand. Derfor er det rart og trygt at have en bisidder med.

En søn med ADHD og autisme

- Vi blev jo medlemmer, da Peter ikke var ret gammel. Jeg var med til det stiftende møde i lokalforeningen. Det må være 10 år siden.

Peter fik ret hurtigt konstateret ADHD, men diagnosen med autisme kom først til, da han skulle starte i skolen. Da Peter flyttede til en specialbørnehave, hvor de havde en afdeling for børn med de problemer Peter havde, kom de rigtige mennesker på.

Det hjalp med det samme. De havde stor ekspertise, og det fungerede bare med det samme.

Forældrene havde sådan set længe anet, at der også var autisme med inde i billedet af deres søn. Da Peter var lille manglede forældrene viden om, hvordan de skulle behandle ham.

- Vi følte os alene i det, fordi alle, der ikke kender til det, havde svært ved at forstå. Vi blev spurgt alle steder: Hvorfor kan I ikke få ham til at opføre sig ordentligt? Hvorfor skal han ligge der og skabe sig? Får han altid sådan rundt? Kan han ikke sidde stille lidt, fortsætter forældrene.

- Han fik skyld for alt – også når han slet ikke var der. Så vi følte os ret alene, indtil vi fik diagnosen.

Peter er nu 18 år og går på Klintebjerg Efterskole. Det er andet år han er på Klintebjerg..

- Han har det rigtigt godt på Klintebjerg. Han skal nærmest tvinges hjem i weekenderne. Når han skal afsted, siger han skal hjem – lidt hårdt for forældrene, men det er jo kun meget dejligt, at han har det godt, siger de med et smil.

Preben og Ketty håber Peter får bevilget en STU efterfølgende på et sted med botilbud. Et sådant er der ikke i Sønderborg, så både Peter og familien håber på en mulighed på enten det Gamle Mejeri eller Troldkær.

Førtidspension

Her på det sidste har Preben og Ketty Kragh haft lokalformanden, Jørn Thrane, med til en del.

- Den 17½ års samtale Peter har krav på blev "slyttet". Vi havde ikke råbt vagt ved gevær, og kommunen mente ikke han var kendt i systemet. Det kunne vi jo ikke forstå, for han har været i det siden han var to år.

Sammen med lokalformanden gjorde forældre opmærksom på samtalen. Det var lige en tur oppe og vende i et lokalt medie, og så gik det stærkt. På 17½ års mødet nævner forældrene, at de vil søge pension til Peter. Det medførte tre timers arbejde med at udfylde papirer.

- Vi mente jo, at han var kandidat til førtidspension, og det viste de sig jo at være enige i. Mødet med rehabiliteringsteamet var i hvert fald meget kort. Vi nåede dårligt at sætte os ned, før teamet fortalte, at de enstemmigt ville indstille Peter til førtidspension, fortæller Preben og Ketty.

- Jeg nåede ikke en gang at drikke min kaffe. Og det er altså sjældent til møder med kommunen, siger Jørn Thrane.

Nogle dage efter modtog de et brev fra kommunen om en tre måneders behandling af den endelige godkendelse. Det kom lidt bag på forældrene, men i skrivende stund er Peter netop blevet tilkendt førtidspension.

En 20'er om måneden

- Vi har haft meget glæde af Ligeværd. Vi er altid med til medlemsmøder, og er nogle af dem der kommer hver gang. Der får vi jo også noget at vide og snakken med andre forældre i samme situation er vigtig. Medlemsmødet har tit været forbundet med foredrag og oplæg om forskellige emner. Vi har haft mange gode aha-oplevelser i den forbindelse, vi har kunnet bruge i forhold til vores hverdag og i forhold til Peter, slutter Preben og Ketty Kragh.

250 kroner er prisen for et års medlemskab af Landsforeningen Ligeværd. Eller godt 20 kroner om måneden, og hvad kan man ellers få for det lille beløb om måneden – muligvis en stor pose pinocchio-kugler, hvis de er på tilbud. Alternativt kan man vælge at blive medlem og få hjælp når man har brug for det. Det er givet godt ud. ●